

[Cat/Cast] Proclamemos la República y defendámonos!

ARRAN :: 25/10/2017

En este escenario, cualquier opción que no sea la Declaración de la República Catalana sólo da oxígeno a la represión del Estado, y lo saca en cambio el pueblo.

Proclamem la República i defensem-la!

Ens trobem en una setmana clau, una setmana que, com les darreres i les properes, marcaran la història del nostre poble, de l'Estat espanyol, i també de la Unió Europea. Ara bé, depèndrà de les decisions que prenem, d'allò que fem, el sentit d'aquests canvis.

Tenim davant l'**oportunitat més clara de trencament del Règim del 78**, i alhora podem caure en el seu afiançament més regressiu. Tenim la possibilitat de construir una República feta des de baix, que tingui en compte a tothom, o afiançar un Estat en què la manca de drets s'ha convertit en normalitat fent servir l'excusa del conflicte català. És a les nostres mans la capacitat d'obrir una porta a la resta dels Països Catalans, i a altres pobles de l'Estat espanyol com Euskal Herria, o deixar que hi posin nous cadenats. L'oportunitat, amb la responsabilitat que l'acompanya, la tenim nosaltres. No la podem pas desaprofitar, perquè això ja no va de ser independents o tenir un pacte fiscal, ni tan sols de tenir un pacte fiscal o quedar-nos igual (d'oprimides) dins l'Estat espanyol: el conflicte és obert i ara, o guanyem la República o ens sotmetran encara més, amb la «legitimitat» dels vencedors, i la «legalitat» del 155. Ara ja no ens podem permetre cap reculada.

En aquest escenari, qualsevol opció que no sigui la Declaració de la República Catalana només dóna oxigen a la repressió de l'Estat, i el treu en canvi al poble. La gent ha estat a l'alçada de la voluntat majoritària, defensant amb els seus cossos el Referèndum, i defensant els resultats amb la Vaga General més massiva de les darreres dècades. No obeir el mandat sorgit del Referèndum no és només traïr aquest poble sinó que també és treure la legitimitat d'aquest, i sense un poble legitimat no podrem fer res, tampoc, contra la repressió que arribi amb l'aplicació del 155. Seria un gran acte d'irresponsabilitat per part del Govern deixar el poble sol i deslegitimat davant d'un Estat ansiós de marcar territori, mai més ben dit, per mitjà de la violència.

A més a més, no declarar la independència i, per tant, no començar una etapa de resistència col·lectiva davant el 155 en què el conflicte sigui entre submissió i sobirania, entre Estat i poble, entre repressió i democràcia, ens porta a contraposar un autonomisme caduc que ens ha portat fins aquí davant d'un Estat que aplicarà al màxim la centralització, ens porta a un escenari de derrota o derrota, d'entrega de la voluntat popular als desitjos del feixisme espanyol. No hi ha encaix possible entre l'Estat i la independència, i no hi ha possibilitat de cap terme mig, com hem vist amb els atacs a l'autonomisme per part de l'Estat des de fa molts anys. Ara, com sempre però més que mai, només hi ha una opció si no volem que ens sotmetin més que mai com a poble: **independència o independència**.

Alhora, dins del projecte dels Països Catalans, no declarar la independència i deixar el poble venut davant de l'aplicació del 155, no aprofitar aquesta escletxa per trencar l'Estat, és

desaprofitar l'oportunitat més gran de fer créixer l' independentisme al País Valencià i les Illes, és vendre'ls també a la recentralització i l' espanyolisme, a la repressió que al Principat porta placa però al País Valencià i les Illes sobretot porta símbols neonazis.

Per últim, **no declarar la independència és renunciar al Procés Constituent**, per tant, és renunciar a qualsevol opció de millora a nivell social. Podem no saber del cert fins a on podrem arribar per mitjà del Procés Constituent, però sabem fins a on és capaç d'arribar l'Estat espanyol si té la capacitat de legislar en territori «conquerit» de nou, ja que el 155 anunciat és només una marca del seu projecte: control dels mitjans de comunicació, de l'escola catalana, repressió dura cap a l' independentisme...

Per tot això **les eleccions són el major favor que es pot fer a l'Estat espanyol i la pitjor traïció al poble**. Cal declaració d' independentència i resistència. Però tampoc no ens quedarem esperant i no cedirem un patrimoni popular com és el Referèndum i els seus resultats a cap govern, ni espanyol ni català. No deixarem que el malvenguin, que es faci servir segons càlculs partidistes, que ens entreguin a la repressió a canvi d'unes eleccions. **Perquè la repressió arribarà en tots els escenaris, el que canviarà és allò que guanyarem a canvi de la nostra resistència.**

Perquè està clar que no serà pas fàcil, que l'Estat està preparat per aplicar les mesures més coercitives possibles. **Però el poble ha demostrat estar també preparat per defensar-se**. No podem donar per feta l' aplicació del 155 sense comptar amb el nostre paper imprescindible. De la mateixa manera que en lloc d' esperar el Referèndum vam ocupar les escoles des de divendres per defensar-lo, no esperarem que ens prenguin les escoles, els mitjans de comunicació, ni cap infraestructura sinó que anirem a defensar-les. No donem per fet res, ja que la partida es juga ara. Estarem atentes al que passi al Parlament, però estarem centrades en allò important, que és el que passa als carrers. Deixem de mirar els polítics per mirar qui escriu la història de debò, que són els pobles. Mirem-nos entre nosaltres, trobem-nos i organitzem-nos, perquè la victòria depèn de nosaltres. **Amb desobediència massiva com la que hem realitzat les darreres setmanes tenim la capacitat d'aturar el cop, prendre el control del territori com vam fer el dia 3 d' octubre, ocupar els sectors estratègics i defensar no pas les institucions autonòmiques sinó la República.**

No és només que amb uns pocs milers de cotxes poguéssim prendre el port, que amb uns milers de nosaltres podríem rodejar la Generalitat o prendre la televisió pública, és que estem disposades a fer-ho, i obligades a fer-ho, perquè per cada pam que cedim ens en prendran dos. **No ens podem permetre perdre la República perquè el que perdrem serà molt més**, i no només nosaltres sinó tots els pobles europeus, que o bé tindran un exemple que és possible recuperar la sobirania o veuran l' afiançament més cru del model d'Estat-nació modern.

Ara toca República, ara toca ser protagonistes d' aquest moment i no cedir-lo a ningú. Serà l' única manera d' assegurar-nos que el mandat popular és el que es duu a terme. I també toca estar juntes, compromeses i més organitzades que mai. Ens aplicaran l' article 155, per primer cop quedarà intervinguda l' autonomia després de la Dictadura, i si deixem que es faci efectiva aquesta intervenció no sabem fins quan seguirà així. Per tant, sortim als

carrers, i no deixem que ho facin. No podem fer veure que no passa res, no podem seguir anant a treballar, a estudiar, a comprar com si tot fos normal quan estarem vivint una ocupació policial, una intervenció del nostre poble. **Trenquem la normalitat, i que ens trobin alçades, insubmises, fermes. Que es trobin amb una vaga general que els faci la intervenció impossible. Que es trobin un poble lliure que davant la seva ocupació serà ingovernable.**

República ara!

Arran, organització juvenil de l'Esquerra Independentista

Països Catalans, 25 d'octubre de 2017

[Castellano]

Proclamemos la República y defendámonosla!

Nos encontramos en una semana clave, una semana, como las últimas y las próximas, marcarán la historia de nuestro pueblo, de España, y también de la Unión Europea. Ahora bien, dependerá de las decisiones que tomamos, de lo que hacemos, el sentido de estos cambios.

Tenemos delante la **oportunidad más clara de rotura del Régimen del 78**, Al tiempo podemos caer en su afianzamiento más regresivo. Tenemos la posibilidad de construir una República hecha desde abajo, que tenga en cuenta a todos, o afianzar un Estado en el que la falta de derechos se ha convertido en normalidad utilizando la excusa del conflicto catalán. Está en nuestras manos la capacidad de abrir una puerta al resto de los Países Catalans, ya otros pueblos del Estado español como Euskal Herria, o dejar que pongan nuevos candados. La oportunidad, con la responsabilidad que la acompaña, la tenemos nosotros. No la podemos desaprovechar, porque esto ya no es ser independientes o tener un pacto fiscal, ni siquiera de tener un pacto fiscal o quedarnos igual (de oprimidas) dentro del Estado español: el conflicto es abierto y ahora , o ganamos la República o nos someterán aún más, con la "legitimidad" de los vencedores,

En este escenario, cualquier opción que no sea la Declaración de la República Catalana sólo da oxígeno a la represión del Estado, y lo saca en cambio el pueblo. La gente ha estado a la altura de la voluntad mayoritaria, defendiendo con sus cuerpos el Referéndum, y defendiendo los resultados con la Huelga General más masiva de las últimas décadas. No obedecer el mandato surgido del Referéndum no es sólo traicionar este pueblo sino que también es sacar la legitimidad de éste, y sin un pueblo legitimado no podremos hacer nada, tampoco, contra la represión que llegue con la aplicación del 155. Sería un gran acto de irresponsabilidad por parte del Govern dejar el pueblo solo y

deslegitimado ante un Estado ansioso de marcar territorio, nunca mejor dicho, por medio de la violencia.

Además, no declarar la independencia y, por tanto, no empezar una etapa de resistencia colectiva ante el 155 en que el conflicto sea entre sumisión y soberanía, entre Estado y pueblo, entre represión y democracia, nos lleva a contraponer un autonomismo caduco que nos ha llevado hasta aquí ante un Estado que aplicará al máximo la centralización, nos lleva a un escenario de derrota o derrota, de entrega de la voluntad popular a los deseos del fascismo español. No hay encaje posible entre el Estado y la independencia, y no hay posibilidad de ningún término medio, como hemos visto con los ataques al autonomismo por parte del Estado desde hace muchos años. Ahora, como siempre pero más que nunca, sólo hay una opción si no queremos que nos sometan más que nunca como pueblo: **independencia o independencia**.

Asimismo, dentro del proyecto de los Països Catalans, no declarar la independencia y dejar el pueblo vendido ante la aplicación del 155, no aprovechar este resquicio para romper el Estado, es desaprovechar la oportunidad más grande de hacer crecer el independentismo en el País Valencià y las Islas, es venderlos también a la recentralización y el españolismo, a la represión que el Principado lleva placa pero en Valencia y las Islas sobre todo lleva símbolos neonazis.

Por último, **no declarar la independencia es renunciar al Proceso Constituyente**, por tanto, es renunciar a cualquier opción de mejora a nivel social. Podemos no saber a ciencia cierta hasta donde podremos llegar por medio del Proceso Constituyente, pero sabemos hasta dónde es capaz de llegar al Estado español si tiene la capacidad de legislar en territorio «conquistado» de nuevo, ya que el 155 anunciado es sólo una marca de su proyecto: control de los medios de comunicación, de la escuela catalana, represión dura hacia el independentismo ...

Por todo ello **las elecciones son el mayor favor que se puede hacer en España y la peor traición al pueblo**. Hay declaración de independencia y resistencia. Pero tampoco nos vamos a quedar esperando y no cederemos un patrimonio popular como es el Referéndum y sus resultados a ningún gobierno, ni español ni catalán. No dejaremos que el malvengan, que se utilice según cálculos partidistas, que nos entreguen a la represión a cambio de unas elecciones. **Porque la represión llegará en todos los escenarios, lo que cambiará es lo que vamos a ganar a cambio de nuestra resistencia.**

Porque está claro que no será fácil, que el Estado está preparado para aplicar las medidas más coercitivas posibles. **Pero el pueblo ha demostrado estar también preparado para defenderse**. No podemos dar por hecha la aplicación del 155 sin contar con nuestro papel imprescindible. Del mismo modo que en lugar de esperar el Referéndum ocupamos las escuelas desde el viernes para defenderlo, no vamos a esperar que nos tomen las escuelas, los medios de comunicación, ni ninguna infraestructura sino que iremos a defenderlas. No damos por hecho nada, ya que la partida se juega ahora. Estaremos atentos a lo que ocurra en el Parlamento, pero estaremos centradas en lo importante, que es lo que pasa en las calles. Dejemos de mirar los políticos para mirar quien escribe la historia de verdad, que son los pueblos. Mirémonos entre nosotros, encontrémonos y organizamos seleccionados, para

que la victoria depende de nosotros. **Con desobediencia masiva como la que hemos realizado las últimas semanas tenemos la capacidad de parar el golpe, tomar el control del territorio como hicimos el día 3 de octubre, ocupar los sectores estratégicos y defender no las instituciones autonómicas sino la República.**

No es sólo que con unos pocos miles de coches pudiéramos tomar el puerto, que con unos miles de nosotros podríamos rodear la Generalitat o tomar la televisión pública, es que estamos dispuestas a hacerlo, y obligadas a hacerlo, porque por cada palmo que cedamos nos tomarán dos. **No nos podemos permitir perder la República porque lo que perderemos será mucho más**, y no sólo nosotros sino todos los pueblos europeos, que o bien tendrán un ejemplo que es posible recuperar la soberanía o verán el afianzamiento más crudo del modelo de Estado- nación moderno.

Ahora toca República, ahora toca ser protagonistas de este momento y no cederlo a nadie. Será la única manera de asegurarnos de que el mandato popular sea el que se lleve a cabo. Y también toca estar juntas, comprometidas y más organizadas que nunca. Nos aplicarán el artículo 155, por primera vez quedará intervenida la autonomía después de la Dictadura, y si dejamos que se haga efectiva esta intervención no sabemos hasta cuando seguirá así. Por lo tanto, salgamos a las calles, y no dejemos que lo hagan. No podemos hacer ver que no pasa nada, no podemos seguir yendo a trabajar, a estudiar, a comprar como si todo fuera normal cuando estaremos viviendo una ocupación policial, una intervención de nuestro pueblo. **Rompamos la normalidad, y que nos encuentren en pie, insumisas, firmes. Que se encuentren con una huelga general que les haga la intervención imposible. Que se encuentren un pueblo libre que ante su ocupación será ingobernable.**

República ahora!

ARRAN, organización juvenil de la Izquierda Independentista

Països Catalans, 25 de octubre de 2017

<https://ppcc.lahaine.org/cat-cast-proclamemos-la-republica>